

मीठे बच्चे – बाबा आउनु भएको छ सबैलाई मुक्ति दिलाउन, तिमी बच्चाहरू यस समय मा बाबा का सहयोगी बनछौ, भारतवरण नै प्राचीन खण्ड हो ।”

परश्व:- उच्च लक्ष्यमा रोकावट गर्नु साना-साना कुरा कुनचाहिँ हुन्?

उत्तर:- यदि अलिकति पनि सोख छ, अनासक्त वृत्ति छैन, राम्रो लगाउन, खानमा बुद्धि भटकिइरहनछ भने यी कुराले उच्च लक्ष्यमा पुग्नको लागि रोकछ। त्यसैले बाबा भननुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! वनवाहमा बस। तिमीले त सबै कुरा भुल्नु छ। यो शरीर पनि याद नरहोस्।

ओम् शान्ति। बच्चाहरूलाई यो कुरा समझाइएको छ- यो भारतवरण नै अविनाशी खण्ड हो र यसको वास्तविक नाम नै हो भारतखण्ड। हिन्दुस्तान नाम त पछि राखेको हो। भारतवरणलाई भनिन्छ आध्यात्मिक खण्ड। यो प्राचीन खण्ड हो। नयाँ दुनियाँमा जब भारत खण्ड थियो तब अरू कुनै खण्ड थिएनन्। मुख्य हुन् नै इसलामी, बौद्धी र करिश्चियन। अहिले त धेरै खण्ड भइसकेका छन्। भारत अविनाशी खण्ड हो, त्यसलाई नै स्वर्ग, हे भन भनछन्। नयाँ दुनियाँमा नयाँ खण्ड, एक भारतखण्ड नै हुन्छ। नयाँ दुनियाँ रच्ने वाला हुनुहुन्छ परमपिता परमात्मा, स्वर्गका रचयिता हे भनली गड फादर। तिमीले जानेका छौ- यो भारतवरण अविनाशी खण्ड हो। यो स्वर्ग थियो। जब कोही मरछ भने भनछन्- स्वर्ग गयो, समझनछन् स्वर्ग कहीँ माथि छ। देलवाडा मन्दिरमा पनि वैकुण्ठको चित्र छतमा देखाइएको छ। यो कसैको बुद्धिमा आउँदैन- विश्व स्वर्ग थियो, अहिले छैन। अहिले त नरक छ। त्यसैले यो पनि अज्ञान ठहरियो। ज्ञान र अज्ञान दुई चीज हुन्छन्। ज्ञानलाई भनिन्छ दिन, अज्ञानलाई रात। धेरै उज्यालो र घोर अनधकार भनिन्छ। उज्यालो अर्थात् उत्थान अनधकार अर्थात् पतन। मनुष्य सूर्यास्त हेर्नको लागि सनसेट देखिने ठाउँमा जान्छन्। अब त्यो त हो हृदको कुरा। त्यसको लागि भनिन्छ ब्रह्माको दिन, ब्रह्माको रात। अब ब्रह्मा त हुन् परजापिता। त्यसैले अवश्य परजाका पिता भए। ज्ञान अर्जन सद्गुरुले दिए, अज्ञान अनधकार विनाश। यी कुरा दुनियाँमा कसैले पनि बुझ्दैन। यो हो नयाँ दुनियाँको लागि नयाँ ज्ञान। स्वर्गको लागि स्वर्गका रचयिताको ज्ञान हुनुपर्छ। गायन पनि छ- फादर इज नलेजफुल। त्यसैले टिचर हुनु भयो नि। फादरलाई भनिन्छ नै पतित-पावन, अरू कसैलाई पनि पतित-पावन भन्न सकिँदैन। श्रीकृष्णलाई पनि भन्न सकिँदैन। पिता त सबैका एउटै हुनुहुन्छ। श्रीकृष्ण त सबैका पिता होइनन्। उनी त जब ठूला हुन्छन्, विवाह गरछन् अनि एक दुई बच्चाको पिता बनन सक्छन्। राधा-कृष्णलाई राजकुमार-राजकुमारी भनिन्छ। कुनै समयमा स्वयम्वर पनि भएको हुनुपर्छ। विवाह पछि नै माता-पिता बनन सक्छन्। उनलाई कहिल्यै कसैले विश्वका परमपिता परमात्मा भन्न सकिँदैन। विश्वका परमपिता परमात्मा केवल एउटै निराकार बाबालाई भनिन्छ। ग्रेट-ग्रेट ग्रेनड फादर शिवबाबालाई भन्नसकिँदैन। ग्रेट-ग्रेट ग्रेनड फादर हुनुहुन्छ परजापिता ब्रह्मा। उहाँबाट वंशावली निसकिन्छ। उहाँ निराकार परमपिता, निराकार आत्माहरूका बाबा हुनुहुन्छ। निराकारी आत्माहरू जब यहाँ शरीरमा हुन्छन् तब भक्तिमारगमा पुकार्छन्। यो सबै तिमीले नयाँ कुरा सुन्छौ। यथार्थ रूपमा कुनै शास्त्रमा छैन। बाबा भननुहुन्छ- म सममुख बसेर तिमी बच्चाहरूलाई समझाउँछु। फेरि यो ज्ञान प्रायः लोप हुन्छ। फेरि जब बाबा आउनु हुन्छ तब आएर यथार्थ ज्ञान सुनाउनु हुन्छ। बच्चाहरूलाई नै सममुख समझाएर वरसा दिनहुन्छ। फेरि पछि शास्त्र बनछन्। यथार्थ त बनन सक्दैन किनकि सत्यको दुनियाँ समाप्त भएर झुटो खण्ड हुन जान्छ। त्यसैले झुटो चीज नै हुन्छ किनकि कला कम हुँदै जान्छ। सत्यबाट त चढ्ती कला हुन्छ। भक्ति हो रात, अंधारोमा ठक्कर नै खानुपर्छ। शिर झुकाइरहनछन्। यसतो घोर अनधकार छ। मनुष्यहरूलाई त कुनै कुराको जानकारी हुँदैन। द्वार-द्वार धक्का खाइरहनछन्। यो सूर्यको पनि उदय र अस्त हुन्छ, जसलाई बच्चाहरू गएर हेरछन्। अब त तिमी बच्चाहरूले ज्ञान सूर्यको उदय भएको हेर्नु छ। भारतवरणको उत्थान र भारतवरणको पतन।

भारतवर्ष यसरी डुबछ, जसरी सूर्य डुबछ। सत्यनारायणको कथामा यो देखाउँछन्- दुनियाँको बेडा तल जानछ, फेरि बाबा आएर यसलाई उद्धार गरनुहुन्छ। तिमीले यसलाई फेरि उद्धार गरछौ। यो कुरा तिमी बच्चाहरूले नै जानेका छौ। तिमीले निमनत्तरण पनि दिनछौ, नव-निरमाण प्रदर्शनी पनि नाम ठीक छ। नयाँ दुनियाँ कसरी स्थापना हुन्छ, त्यसको प्रदर्शनी। चित्रहरूद्वारा जानकारी दिइन्छ। त्यसैले यही नाम ठीक छ। नयाँ दुनियाँ कसरी स्थापना हुन्छ वा उत्थान कसरी हुन्छ, यो तिमीले देखाउँछौ। अवश्य पुरानो दुनियाँ पतन हुन्छ त्यसैले देखाइन्छ उत्थान कसरी हुन्छ। यो पनि एउटा कथा हो- राज्य लिन र गुमाउनु। ५ हजार वर्ष पहिला के थियो? भनिन्छ, सूर्यवंशीहरूको राज्य थियो। फेरि चन्द्रवंशीहरूको राज्य स्थापना भयो। उनीहरूले त एक अरकाबाट राज्य लिनछन्। देखाउँछन्- फलानोबाट राज्य लियो। उनीहरूले सिँढीको बारेमा बुझ्दैनन्। यो त बाबाले समझाउनु हुन्छ- तिमी सत्ययुगबाट तरे तायुगमा आयौ, सिँढी झर्दै आयौ। यो ८४ जनसंको सिँढी हो। सिँढी झर्नुपरछ र चढ्नु पनि परछ। पतनको पनि रहस्य समझाउनु परछ। पतन कति समय, उत्थान कति समय? हिन्दूहरूको उत्थान र पतन। विचार सागर मनथन गरनुपरछ। मनुष्यहरूलाई प्रभावमा कसरी ल्याउने र फेरि निमनत्तरण पनि दिनुपरछ। भाइ-बहिनीहरू आएर बुझ्नुहोस्। बाबाको महिमा पहिला बताउनु परछ। शिवबाबाको महिमाको एक बोरड हुनुपरछ। पतित-पावन, ज्ञानका सागर, पवित्रता-सुख-शान्तिका सागर। समप्रतिका सागर। सर्वका सद्गति दाता, जगत-पिता, जगत-शिक्षक, जगत-गुरु शिवबाबासँग आएर आफ्नो सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी वरसा लिनहोस्। तब मनुष्यलाई बाबाको बारेमा थाहा हुन्छ। बाबा र श्रीकृष्णको महिमा बेग्ला-बेग्लै छ। यो तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा बस्नेको छ। सेवाधारी बच्चाहरू जो छन् ती सारा दिन भाग-दौड गरिरहनछन्। आफ्नो लौकिक सेवा भए पनि छुट्टी लिएर सेवामा लाग्छन्। यो हो नै ईश्वरीय सरकार। विशेष गरेर बच्चीहरू यदि यसतो सेवामा लाग्ने भने नाम प्रख्यात गर्न सक्छन्। सेवाधारी बच्चाहरूको पालना त राम्रोसँग भइरहनछ किनकि शिवबाबाको भण्डारा भरपुर छ। जुन भण्डाराबाट खायो त्यो भरपुर, काल कटक दूर।

तिमी हौ शिववंशी। उहाँ रचयिता हुनुहुन्छ, यिनी रचना हुन्। बाबुल नाम धेरै मीठो छ। शिव प्रियतम पनि हुनुहुन्छ नि। शिवबाबाको महिमा नै बेग्लै छ। निराकार शब्द लेखनाले समझनछन्- उहाँको कुनै आकार छैन। अति प्यारा शिवबाबा हुनुहुन्छ, परमप्रिय त लेख्नु नै छ। यस समयमा लडाईँको मैदान उनको पनि छ भने तिम्रो पनि छ। शिव शक्तिहरूको अहिसक रूपमा गायन छ। तर चित्रमा देवीहरूका पनि हतियार बनाइदिएर हिंसा देखाइएको छ। वास्तवमा तिमीले योग अथवा यादको बलबाट विश्वको बादशाही लिनछौ। हतियार आदिको कुरा होइन। गंगाको प्रभाव धेरै छ। धेरैलाई साक्षात्कार पनि हुन्छ। भक्तिमार्गमा समझनछन्- गंगा जल मिल्यो भने उद्धार हुन्छ, त्यसैले गुप्त गंगा भनिरहनछन्। भन्छन्- बाण मारे अनि गंगा निसकिन्। गौमुखबाट पनि गंगा देखाउँछन्। तिमीले सोध्यौ भने भन्छन्- गुप्त गंगा निसकिरहेको छ। त्रिवेणीमा पनि सरस्वतीलाई गुप्त देखाइएको छ। मनुष्यहरूले त धेरै कुरा बनाइ दिएका छन्। यहाँ त एउटै कुरा छ। केवल अलफ, बस्। अल्लाह आएर बहिसत स्थापना गरनुहुन्छ। खुदाले हेर्न स्थापना गरनुहुन्छ। ईश्वरले स्वर्ग स्थापना गरनुहुन्छ। वास्तवमा ईश्वर त एक हुनुहुन्छ। यो नाम त आ-आफ्नो भाषामा भिन्न-भिन्न राखेका छन्। तर यो समझनछन्- अल्लाहबाट अवश्य स्वर्गको बादशाही मिल्छ। यहाँ त बाबा भननुहुन्छ- मनमनाभव। बाबालाई याद गर्नाले वरसा अवश्य याद आउँछ। रचयिताको रचना हो नै स्वर्ग। यसतो कहाँ भनिन्छ र! रामले नरक रचे। हिन्दूहरूलाई यो थाहा छैन- निराकार रचयिता को हुनुहुन्छ? तिमीले जानेका छौ- नरकको रचयिता रावण हो, जसलाई जलाउँछन्। रावण राज्यमा भक्तिमार्गको कलमी कति ठूलो छ। रावणको रूप पनि धेरै भयंकर बनाएका छन्। भन्छन्- रावण हाम्रो दुस्मन हो। बाबाले अर्थ समझाउनु भएको छ- विसतार लामो छ त्यसैले रावणको शरीर पनि ठूलो बनाउँछन्। शिवबाबा त विन्दु हुनुहुन्छ। तर चित्र ठूलो बनाइदिएका छन्। नतर विन्दुको पूजा कसरी हुन्छ? पुजारी त बन्दछ नि। आत्माको लागि त भन्छन्- भूकृटीको बीचमा चमकिनछ अजब सितारा। फेरि भन्छन्- आत्मा नै परमात्मा। अनि फेरि हजार सूर्य भन्दा पनि अधिक तेज कसरी हुन्छ? आत्माको वरणन त गरछन् तर बुझ्दैनन्। यदि परमात्मा हजार सूर्य भन्दा तेज हुनुहुन्छ भने हरेकमा प्रवेश कसरी गर्न सकनुहुन्छ? कति अयथार्थ कुरा हो, त्यसलाई सुनेर के गर्नेका छन्।

भनछन्- आत्मा नै परमात्मा भने बाबाको रूप पनि त्यस्तै होला नि, तर पूजाको लागि ठूलो बनाएका छन्। पतथरका कति ठूला-ठूला चित्र बनाउँछन्। जसरी गुफामा ठूला-ठूला पाण्डव देखाएका छन्, तर केही पनि जानेका छैनन्। यो हो पढाइ। धनदा र पढाइ अलग-अलग हुन्। बाबाले पढाउनु पनि हुन्छ र धनदा पनि सिकाउनु हुन्छ। बोरडमा पनि पहिला बाबाको महिमा हुनुपर्छ। बाबाको पूरा महिमा लेख्नुपर्छ। यो कुरा पनि तिमी बच्चाहरूको पनि बुद्धिमा नमबरवार पुरुषार्थ अनुसार आउँछ, त्यसैले महारथी, घोडसवार भनिन्छ। हतियार आदिको कुनै कुरा छैन। बाबाले बुद्धिको ताला खोल्दिनहुन्छ। यो गोदरे जको ताला कसैले खोल्न सक्दैन। बाबाको पासमा मिलन आउँदा बाबाले बच्चाहरूसँग सोध्नुहुन्छ- पहिला कहिले मिलेका थियौ? यस ठाउँमा, यस दिनमा कहिले मिलन गरेका थियौ? तब बच्चाहरूले भनछन्- हो बाबा, ५ हजार वर्ष पहिला मिलन गरेका थियौ। अब यो कुरा यसरी कसैले सोध्न सक्दैन। कति गहन बुझ्नु परने कुरा छ। कति ज्ञानका युक्तिहरू बाबाले समझाउनु हुन्छ। तर धारणा नमबरवार हुन्छ। शिवबाबाको महिमा बेग्लै छ, ब्रह्मा-विष्णु-शंकरको महिमा बेग्लै छ। हरेकको पारट बेग्ला-बेग्लै छ। एउटा अरकोसँग मिल्दैन। यो अनादि ड्रामा हो। त्यही फेरि रिपीट हुन्छ। अहिले तिम्रो बुद्धिमा बसेको छ, हामी कसरी मूलवतनमा जान्छौं? फेरि आउँछौं, पारट खेल्नको लागि। सूक्ष्मवतन हुँदै जान्छौं। आउने समयमा सूक्ष्मवतन हुँदैन। सूक्ष्मवतनको साक्षात्कार कहिल्यै कसैलाई हुँदैन। सूक्ष्मवतनको साक्षात्कार गर्नुको लागि कसैले तपस्या गर्दैनन् किनकि त्यसलाई कसैले जानेका छैनन्। सूक्ष्मवतनको कोही भक्त कहाँ हुन्छ र! सूक्ष्मवतन अहिले रचनुहुन्छ। सूक्ष्मवतन हुँदै गएर फेरि नयाँ दुनियाँमा आउँछन्। यस समयमा तिमी त्यहाँ आउने-जाने गरछौ। तिम्रो विवाह हुँदै छ, यो माइती घर हो। विष्णुलाई पिता भनिदैन। त्यो हो पराइ घर। जब कन्या पराइ घर जान्छन् तब पुराना कपडा सबै छोडेर जान्छन्। तिमिले पुरानो दुनियाँलाई नै छोडिदिनछौ। तिम्रो र उहाँको वनवाहमा कति फरक छ। तिमी पनि एकदम अनासक्त रहनु पर्छ। देह-अभिमान तोड्नुपर्छ। महंगो साडी लगायौ भने छिटै देह-अभिमान आउँछ। म आत्मा हुँ, यो भुल्छौ। यस समयमा तिमी छौ नि वनवाहमा। वनवाह र वानप्रस्थ एउटै कुरा हो। शरीर नै छोड्नु छ भने साडी छोड्दैनौ र! ससतो साडी मिल्यो भने दिल सानो हुन्छ। यसमा त खुसी हुनुपर्छ- ठीक छ ससतो वस्त्र मिल्यो। राम्रो चीजको त समहाल गर्नुपर्छ। यी लगाउने, खाने साना-साना कुराले पनि उच्च लक्ष्यमा पुग्नको लागि बाधा पुर्याउँछन्। लक्ष्य धेरै ठूलो छ। कथामा पनि सुनाउँछन्, पतिलाई भने- यो लट्ठी पनि छोडिदेऊ। बाबा भननुहुन्छ- यो पुरानो कपडा, पुरानो दुनियाँ सबै खतम हुन्छ, त्यसैले यो सारा दुनियाँबाट बुद्धियोग तोड्नु छ, यसलाई बेहदको संन्यास भनिन्छ। संन्यासीहरूले त हदको संन्यास गरे अहिले त उनीहरू फेरि भित्र आइसके। पहिला त उनीहरूमा धेरै तागत थियो। झर्नेहरूको के महिमा हुन सक्छ! नयाँ-नयाँ आत्माहरू अनत्यसमम आइरहन्छन्, पारट खेल्न। उनीहरूमा के तागत हुन्छ? तिमिले त पूरा ८४ जनम लिनछौ। यी सबै कुरा बुझ्नको लागि कति राम्रो बुद्धि चाहिन्छ। सेवाधारी बच्चाहरू सेवाको उमंग उत्साहमा आइरहन्छन्। ज्ञानसागरका बच्चाहरूले यसरी भाषण गर्नु, जसरी बाबा उत्साहमा आउनु हुन्छ, यसमा निराश हुनु हुँदैन। अचछा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरू प्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमरनिङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमरनिङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) बुद्धिद्वारा बेहदको संन्यास गर्नु छ। फरक र घर जाने समय हो त्यसैले पुरानो दुनियाँ र पुरानो शरीरबाट अनासक्त रहनु छ।

२) ड्रामाको हर दृश्यलाई देखेर सदा हर्षित रहनु छ।

वरदान:- आफ्नो हाइएस्ट पोजीशनमा स्थित रहेर हर संकल्प, बोल र कर्म गर्ने सम्पूर्ण निरविकारी भव सम्पूर्ण निरविकारी अर्थात् अलिकति पनि विकारतर्फ आकर्षण नहोस्, कहिल्यै त्यसको वशीभूत नहोस्। हाइएस्ट पोजीशनवाला आत्माहरूले कुनै साधारण संकल्प पनि गर्न

सकदैनन्। जब कुनै पनि सङ्कल्प वा कर्म गरछौ भने चेक गर- जस्तो उच्च नाम, त्यस्तै उच्च काम छ? यदि नाम उच्च, काम निचा छ भने नाम बदनाम गरछौ। त्यसैले लक्ष्य प्रमाण लक्षण धारण गर, तब भनिन्छ सम्पूर्ण निर्विकारी अर्थात् होलीएसट आत्मा।

सलोगन:- कर्म गर्दा गर्ने-गराउनेवाला बाबाको स्मृति रह्यो भने सव-पुरुषार्थ र योगको सन्तुलन ठीक रहन्छ।